

Cat.6 # 3 Europa- eens krijgt ze een nieuwe naam

Helene Bos,

In deze categorie staan verschillende artikelen over Europa. Omdat enkele in het Engels zijn geef ik hier een artikel over Europa weer, in het Nederlands. Ik schreef het indertijd voor het blad Uitdaging.

Athene, toen en nu. God en de afgoden.

“Toen de apostel Paulus voor het eerst in Athene kwam en daar rondliep, wachtend op Silas en Timotheüs, raakte zijn geest in hem ontsteld vanwege het feit dat de stad wel verslaafd leek te zijn aan afgodsbeelden, zo veel stonden er”. Dit is een vrije vertaling van Handelingen 17: 15 en 16. Hij liep daar niet rond als een opgetogen toerist. Ik ben ervan overtuigd dat Paulus daar in een voortdurend gesprek met de Here Jezus was, en dat hij vurig bad voor al die mensen die zo onder de demonische macht van die afgoden leefden. Paulus was zeker niet onbekend met afgoderij. En hij wist dat zich achter de afgoden boze geesten verscholen, 1Cor. 10, die invloed uitoefenden op de mensen die die afgoden vereerden. De vele Griekse goden hebben elk bepaalde gebieden van het leven waarover ze zouden heersen. Ze zijn eindig, en niet almachtig, niet alwetend, maar beperkt. Ze zijn ook allemaal onvolmaakt, zeer onvolmaakt. Wreedheid, afgunst, immoraliteit, misleiding, partijdigheid kleeft hen allen aan. Zeus, de Griekse oppergod en “vader” van de andere goden, is de meest slechte van alle Griekse goden.

Paulus wist dat de Heer hem naar Griekenland had geleid om daar het fantastische nieuws te brengen dat er één almachtige, rechtvaardige, goedertieren en volkomen heilige, liefdevolle God is, die zich in Jezus, in wie de ganse volheid van God lichamelijk leeft, aan ons bekend maakt. En die de hemel en aarde geschapen heeft. Een grotere tegenstelling tussen de boodschap van het Evangelie en wat de Griekse godenwereld bood is nauwelijks denkbaar. Later die dagen werd Paulus meegenomen door Griekse wijsgeren naar de Areopagus, op Mars Hill, waar de hoogste rechtbank samenkwam, om van hem te horen wat hij dan wel te vertellen had. Staande op/voor de Areopagus kon hij de stad met al die beelden beneden hem zien liggen, en ook de tempel voor Zeus, dichtbij. Paulus heeft die tempel zeker gezien. En hij knoopt aan bij wat de Griekse wijsgeren aanspreekt: de God die de wereld gemaakt heeft en al wat daarin is, woont niet in een tempel die door mensenhanden gemaakt is. Ik acht het mogelijk dat door deze verkondiging, daar, op die plaats, het oordeel in de hemelse gewesten, over die tempel uitgesproken werd. Die tempel voor Zeus is later volkomen verwoest door een aardbeving. Ook de Areopagus verviel tot een ruïne, maar wordt/is nu met geld van de Europese Unie gerestaureerd.

In 2004 werden, alsof er nooit een evangelie verkondigd is geweest in die stad, bij de opening van de Olympische Spelen de oude goden opnieuw gepresenteerd. Een foto in de NRC vertoonde de godin der vruchtbaarheid, met een namaak blote boezem, Time schreef over de zangeres die als moeder aarde haar kleed, een enorme wereldkaart, over de atleten uitspreidde. Alles was vol glitter en glamour, net zo onecht als die goden zijn. Offeren aan afgoden is, zegt Paulus, offeren aan boze geesten. Juichen, klappen voor een wervelende show van afgoden is ook offeren aan boze geesten.

Griekenland was het eerste land in dit andere continent waar het evangelie gebracht is. De Heer had kennelijk goede plannen voor het land zelf en voor dit deel van de wereld. Door de verkondiging is veel gebeurd. Met boeken daarover zijn bibliotheken gevuld. Maar het percentage wedergeboren christenen op dit continent nu is zo gering, en zo onbeduidend geworden, dat in de indertijd voorgestelde grondwet voor de Europese unie de naam van God niet genoemd mocht worden. Wat is er gebeurd? *Ik geloof dat er geestelijk met dit continent hetzelfde gebeurd is als met de vrouw wier naam we in de loop der tijd gekregen hebben: Europa.*

Ik ben me ervan bewust dat mijn manier om over Europa na te denken niet zo gewoon is. Historische ontwikkelingen zijn te controleren, maar het is niet goed mogelijk om het inzicht in de geestelijke werkelijkheid die ik hieronder probeer te duiden op wetenschappelijke wijze te toetsen. Desondanks kan ze wel waar of onwaar, juist of onjuist zijn. De vraag of dit inzicht consistent is met de geestelijke werkelijkheid die de bijbel ons leert, mag gesteld worden.

Zeus, de oppergod der Griekse goden. Wie is hij? Satan zelf?

In uitvoerige beschrijvingen wordt hij bewonderd en verguisd. Hij had veel “buitenechtelijke” verhoudingen, waar die met Europa, zie hieronder, er maar één van is. Hij vermomde zich als stier, als zwaan en als slang om vrouwen te verleiden. Met al die “vrouwen”, en met alle wezens in het algemeen ging hij zo slecht om dat elke bewondering irrationeel wordt. Er is een passage in de Bijbel die ons helpt ons te realiseren wie Zeus is. In Openbaring 2:13 lezen we in de brief aan Pergamum: “waar jij woont, waar de troon van Satan is...’en”..waar

de Satan woont". Een troon is de zetel voor iemand die macht, in dit geval demonische macht, uitoefent. De troon van Satan is de zetel van de hoogste demonische macht die we ons kunnen voorstellen. In de tijd dat Johannes de brief aan Pergamum schreef werd het gebied waarin Pergamum lag, nu Bergama in Turkije, beschouwd als het meest "beschaafde" deel van het Romeinse rijk en Pergamum als het culturele centrum van de wereld. De Romeinen namen veel van het gedachtengoed en van de normen voor kunst van de Grieken over, waardoor er een Grieks-Romeinse cultuur was ontstaan. Anderhalve eeuw voor Christus was dat uitgegroeid tot het Romeinse rijk. De tempel voor Zeus was in Pergamum de grootste van alle in die stad, met een altaar dat het grootste ter wereld was, en de verering voor hem was daar het allerbelangrijkste. We mogen aannemen dat Satan dat aan niemand anders gunde dan aan zichzelf. Het is de verheerlijkte Here Jezus zelf die tot twee keer toe aangeeft dat Satan in Pergamum "woont", en daarom kunnen we mijns inziens aannemen dat Hij ons hierin meedeelt dat **de naam Zeus een verhullende naam voor Satan is**. Het gedrag dat aan Zeus toegeschreven wordt past ook erg goed in ons begrip van hoe Satan optreedt. Deze Zeus nu ontvoerde en misbruikte Europa, uit welke relatie drie zoons werden geboren! Wat voor soort relatie was dat?

Europa: misleid, gekidnapt en verkracht.

In Genesis 6:4 wordt vermeld dat de zonen Gods gemeenschap hadden met de dochters der mensen, en dat die dochters hen, uit die onnatuurlijke verbintenissen, kinderen baarden. "Dat zijn de geweldigen uit de voortijd, mannen van naam, "helden" genoemd." In 2000 schreef wijlen Derek Prince, die zeer goed onderlegd was in de Griekse filosofie in een onderwijsbrief hierover, het volgende

'Zij die in deze latere periode (na de zondvloed, H.B.) uit deze onnatuurlijke verbintenissen geboren werden, werden helden genoemd. De Griekse mythologie is vol van de beschrijvingen van zulke helden. Zij werden geboren wanneer wezens, die de Grieken goden noemden, gemeenschap hadden met menselijke vrouwen. Deze "goden" waren bovennatuurlijke krachtige wezens die uit een hoger niveau van bestaan neerdaalden. De bijbel noemt hen Nephilim. Zij waren in feite gevallen engelen".¹

Als één van de voorbeelden noemde Derek Prince het verhaal van de relatie van Zeus met Europa. In feite stelde hij hiermee dat Zeus één van die gevallen engelen is. En, zei hij: "Deze mythen zijn als een gebarsten spiegel, die een verstoord beeld weergeven van de gebeurtenissen die accuraat zijn opgetekend in Gen.6:4." We mogen aannemen dat er "iets" gebeurd is, dat in Gen.6 aangeduid wordt, en dat in die mythe overgeleverd is. Ik geloof dat de Heer ons deze informatie niet voor niets verschaft, maar dat Hij ons een sleutel heeft gegeven om bepaalde geestelijke ontwikkelingen te duiden, en daar adequaat op te reageren. En we mogen ons daarom afvragen wat de implicaties zijn van het feit dat ons continent de naam kreeg van de vrouw met wie satan een onrechtmatig verbond sloot.

Europa (in transcript uit het Grieks: "Eurôpê"), was, volgens de Griekse mythologie, de mooie dochter van een Phoenicische koning, op wie Zeus verliefd werd. Hij nam, omdat Hera, zijn vrouw het niet mocht merken, de gedaante aan van een "aantrekkelijke" witte stier. Deze benaderde Europa toen ze op het strand met haar vriendinnen aan het spelen was. Toen hij aan haar voeten ging liggen nam zij speels plaats op zijn rug, waarop hij in zee sprong en met haar naar het eiland Kreta zwom. Daar baarde Europa hem drie zonen, waarvan Minos, de latere koning van Knossos, er één was. Dat betekende eigenlijk gewoon dat Zeus het meisje misleidde en zijn bedoeling verhulde, waarna hij haar ontvoerde en verkrachtte. In Syrië werd Europa gelijkgesteld aan Astarte, elders ook aan Ishtar. Beiden waren een vorm van de vruchtbaarheidsgodin, die in Babylon als de "koningin des hemels" vereerd werd. (Jer. noemt haar o.a. in H. 7:18).

Een van Ishtar's heilige symbolen was de stier. In Knossos vertegenwoordigde de koningin-priesteres de "moeder van de goden," de koningin van de hemel. Stieren waren heilig en stierenspielen hadden een zeer belangrijke plaats in de beschaving van Kreta, de Minoïsche cultuur, genoemd naar Minos, een van de zonen van Europa.

Als vergoeding voor het misbruik dat Europa geleden had werd, volgens de mythologie, een gebied naar haar vernoemd, het gebied dat nu het continent Europa genoemd wordt. Ik heb niet kunnen vinden wie die naam gegeven heeft, maar de vernoeming van dit continent naar deze vrouw is een geleidelijke ontwikkeling geweest. Ongeveer vanaf 500 v. Chr. werd het hele gebied ten westen van Griekenland Europa genoemd.² De naam "Azië" duidde het gebied ten oosten van Griekenland aan. De Bijbel spreekt niet over continenten. Het woord is waarschijnlijk pas omstreeks de Reformatie in gebruik geraakt. Ook werd het gebied dat nu Europa heet vanaf de tijd van Constantijn tot aan het begin van de Verlichting eerst in toe- en daarna in afnemende mate, aangeduid met "Christendom". Daarna werd, als een meer neutraal woord, steeds meer "Europa" gebruikt. Dit werd onder Napoleon gepopulariseerd.

¹ Derek Prince, "The Nephilim", p. 10.

² "The Nephilim", p. 10.

De mythe van Zeus met Europa is eeuwenlang, voor en na Christus, een zeer bekend motief geweest in tal van kunsten. Alsof Zeus het de wereld in wilde wrijven. En nu zien we in onze tijd in Europa een nieuwe focus op "De vrouw op de stier". Op postzegels, geld, gebouwen, als standbeelden wordt de mythe afgebeeld. Onder andere voor het gebouw van de Raad van Europa in Brussel, voor het gebouw van de European Council in Straatsburg, op de Berlijnse muur, in de wachtruimte op het vliegveld in Brussel, maar ook voor de Rabobank in Soest.

In zijn welkomstwoord bij de conventie over de toekomst van Europa, februari 2002, deed Giscard D'Estaing een beroep op het enthousiasme van de aanwezigen. Hij verklaarde dat "en-thousia" betekent "inspired by a god". In uw geval, voegde hij eraan toe, "kunt u zeggen: "inspired by a goddess", the goddess Europa!" Aldus de man die weigerde God een plaats van erkenning te geven in de preambule van een Europese grondwet. Geen wonder. Men kan geen twee goden dienen.

De relatie van Zeus met Europa was een anti-verbondsrelatie.

Verbonden zijn Gods idee.³ In de Bijbel komen we voorbeelden tegen van verschillende vormen van verbonden,⁴ waarvan de huwelijksluiting één vorm is. In kidnapping en verkrachting, evenals in alle voor-en buitenechtelijke relaties, worden ook verbonden gesloten, maar dat zijn anti-verbonden. Verkrachting is dan een vorm van anti-huwelijk, en een symbool van een onrechtmatig gesloten verbond. Aan het sluiten van een onrechtmatig verbond zijn automatisch consequenties verbonden die het karakter van een vloek hebben.

Het mythologische gegeven dat Europa aan Zeus drie zonen baarde, en dat op grond van Genesis 6:4 op een waar gebeurd gegeven kan berusten, voor of na de zondvloed, duidt aan dat er een, onrechtmatige, verbondsrelatie tussen de twee ontstond. Zeus kon hierdoor een claim op de vrouw leggen, ze was van hem, en aan hem gebonden. Het geven van namen en het toekennen van land aan een verbondspartner zijn handelingen die horen bij het gestalte geven aan een verbond. Die zien we ook voorkomen bij anti-verbonden.

Wat betekent dit voor ons continent?

Zou dit een oorzaak kunnen zijn dat dit continent het heidendom eigenlijk nooit helemaal heeft opgegeven? Is er een gebondenheid aan Satan, die het continent met de naam Europa geërfd heeft? Ja, mensen hebben door de eeuwen heen, oprecht het evangelie aangenomen, zijn vernieuwd en leefden het uit, tot zegen van hun omgeving. En ja, er is een "kerstening" geweest. Maar, ondanks de toegewijde mensen werden er toch ook veel compromissen gesloten. Oude goden kregen christelijke namen, en de verering ging door. Heidense rituelen gingen door onder folkloristische of zelfs christelijke betitelingen, en ze worden de laatste twintig, dertig jaar niet alleen nog steeds gepraktiseerd, maar zelfs uitdagend gepropageerd. Het occulte dringt overal in door, in muziek, film, literatuur, spelletjes en speelgoed, in researchewerk en gezondheidszorg, in onderwijs op scholen en in de kerk. Al eeuwenlang is het continent bedolven onder de soorten beelden waar Paulus in Athene niet goed van werd. De excessieve blootreclames van nu zijn daar gewoon een vervolg op. Het Griekse denken ging door de filosofie heersen over het gelovig weten. Zowel het modernisme als het postmodernisme zijn er de vruchten van. Het heidendom beleeft een revival. De buiging van de wereld voor de Olympische Spelen paste daarin.

Mijn indruk is dat ons continent, net als de vrouw Europa, misleid is met mooi linkende, maar bedrieglijke, woorden en redeneringen. En, net zoals zij, is het continent gekidnapt door de boze. Maar bovenal is ook de gemeente van de Here Jezus, het Lichaam van Christus, gekidnapt en verkracht door de Griekse filosofie en het Griekse denken.

Maar het evangelie werd gebracht, omdat God een goed reddingsplan voor ons heeft. Dit geldt ook voor de kerk van dit continent, ik denk: juist voor de kerk.

Toevoeging:

Een belofte van een nieuwe naam voor dit continent.

Wanneer de naam die dit continent nu draagt een uitdrukking is van kidnapping en verkrachting, dan zou die naam wel eens niet Gods eerste keus geweest kunnen zijn. Diverse mensen hebben hierover gebeden, al aan aantal jaren. Een tiental jaren geleden hebben verschillende mensen de indruk gekregen een belofte gehoord te hebben, en wel in de Schriftgedeelten Hosea 2: 15-19, "Ik zal u Mij tot bruid verwerven" en Jesaja 62:4b, "maar gij zult genoemd worden... en uw land: Gehuwde." Deze beide verzen zijn in de eerste plaats voor Israël, maar in dit verband zijn ze gegeven als een belofte voor het gebied waar wij wonen. Ze sluiten verrassend op elkaar aan. En tegelijk vormen ze de sleutel om de geschiedenis van dit continent te begrijpen. De vrouw Europa was NIET GETROUWD, NIET TOT EEN BRUID VERWORVEN maar misleid, ONTVOERD, en misbruikt. Zij ervoer het tegenovergestelde van wat de belofte uit Hosea inhoudt. Iets vergelijkbaars, kun je zeggen, gebeurde er met dit continent, maar dan op een corporatief niveau. Het was Gods bedoeling dat dit continent

tot een bruid geworven zou worden in trouw, in rechtschapenheid. In heiligheid en rechtvaardigheid, in liefde en medeleven, voor de Heer. Maar de vijand heeft het misleid, en “gekidnapt”. Door het dienen van afgoden is ze in een onrechtmatig verbond geraakt, en misbruikt. Zij kon daardoor niet toetreden in een liefdevolle, trouwe relatie met haar hemelse Echtgenoot.

De twee verzen houden ook een geweldige belofte in voor dit continent. Er zal een tijd komen waarin Jezus alles zal herstellen. Naties en steden zullen tot hun bestemming gebracht worden. We mogen datzelfde geloven voor dit continent. Komt die tijd niet duidelijk dichterbij? Niet alleen zal de Heer een kerk uit Europa hebben die Hij tot een bruid zal werven, zij zal ook (deel zijn van) de mondiale Bruid van Christus. Het is Gods ontwerp dat dit continent eens tot een bruid geworven zal worden door die Ene die echt van haar houdt, Die haar niet misbruikt, die niet ontrouw aan haar is. Hij wil haar huwen, haar tot een bruid nemen, en dan zal ook dit continent haar liefhebbende Echtgenoot erkennen, de Heer.

² Lit.: Prof. Dr.J. Nuchelmans, *Woordenboek der Oudheid*; Romen, Bussum 1976

³ Pieter Bos, “The Nations Called,” *Sovereign World*, 2002, p. 70.

⁴ Zie voor meer informatie over dit onderwerp:

<http://www.servingthenations.org/societyarticle.asp?ArticleID=106>

* Dit artikel is geschreven voor en verschenen in *Uitdaging*